

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Constitutio Alexandri VII. de sensu ab Authore intento, cum Annotatione

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

72. Omnes omnino iustorum afflictiones, sunt ultiones peccatorum ipsorum; unde & Iob, & Martyres qui passi sunt; propter peccata sua passi sunt.

73. Nemo prater Christum, est absque peccato originali, hinc Beata Virgo mortua est propter peccatum ex Adam contractum, omnesque eius afflictiones in hac vita, sicut, & aliorum iustorum, fuerunt ultiones peccati actualis, vel originalis.

74. Concupiscentia in venatis relapsis in peccatum mortale, in quibus iam dominatur, peccatum est, sicut & alii habitus pravi.

75. Motus pravi concupiscentia, sunt, pro statu hominis variati, prohibiti praecepto. Non concupisces; Unde homo eos sentiens, & non consentiens, transgreditur praeceptum, Non concupisces; quamvis transgressio in peccatum non deputetur.

76. Quamdiu aliquid concupiscentia carnalis in diligente est, non facit praeceptum, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

77. Satisfactiones laboriosa iustificationum, non valent expiare de condigno poenam temporalem restantem post culpam condonatum.

78. Immortalitas primi Hominis non erat gratia beneficium, sed naturalis conditio.

79. Falsa est Doctorum sententia, primum Hominem potuisse à Deo creari, & instans sine iustitia naturali.

Quas quidem sententias stricto coram Nobis examine ponderatas, quamquam nonnullae aliquo pacto sustineri possent, in rigore, & proprio verborum sensu ab assertoribus intento, haereticas, erroneas, suspectas, temerarias, scandalosae, & in pias aures offensionem immitentes, respectivè, ac quaecumque super iis verbo, scripserunt, praesentium auctoritate damnamus, & abolemus; deque iisdem, & similibus post hac, quoquo pacto, loquendi, scribendi, & disputandi, facultatem quibuscumque interdiximus. Qui secus fecerint, ipsos omnibus dignitatibus, gradibus, honoribus, beneficiis, & officiis perpetuo privamus, ac etiam inhabiles ad quaecumque decernimus, Vinculo quoque anathematis eo ipso innodamus, à quo, nullus Romano Pontifice inferior, valeat ipsos, excepto mortis articulo, liberare. Ceterum, ut jam commori his de rebus tumultus, & contracta odia faciliùs comprimi possint, simulque animarum salutem plenius consulatur. Dilecto filio nostro Antonio tituli Sancti Bartholomaei; in Insula Presbytero Cardinali Granuelano nuncupato, per Apostolica scripta mandamus, ut ipse, quid ad perpetuam dictarum sententiarum, & scripturarum abolitionem, quid ad arcendam huiusmodi proloquia, & disputationes, quid denique ad unionem, & pacem cum communi omnium, & Ecclesiae Catholicae satisfactione componendam, facto opus sit, in primis diligenter expendat; deinde in iis omnibus, quae pro communi salute, tranquillitate, & honore optimum judicaverit, salvà semper Ecclesiae praedictae unitate, etiam per alium, seu alios, fide, doctrina, & religione praestantes, ocyùs exequatur, faciatque, quidquid decreverit, inviolatè ab omnibus observari. Contradictores quoslibet per censuras, & poenas praedictas, caeteraque iuris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo; Invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii saecularis: Non obstantibus, quòd forsitan aliquibus ab Apostolica

sit Sede Indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem: Et quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, Indulgentiis, & litteris Apostolicis specialibus, vel generalibus, quorumcumque tenorum existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus praesentium impediri valeat quomodolibet, vel differri; & de quibus eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae damnationis, circumscriptionis, abolitionis, interdicti, decreti, & mandati privationis & innodationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae Milleesimo quingentesimo sexagesimo septimo, Kalendis Octobris, Pontificatus Nostri Anno secundo.

Postea inseritur in eandem sententiam Constitutio Gregorii XIII. edita 4. Kal. Feb. anno 1579. Ipsa vero Urbani Constitutio edita est Romae anno 1641.

NOTA.

Circa tenorem praedictae Bullae caperunt aliqui contendere, non debere apponi Comma sive virgulam, quae superius notatur post illa verba, *sustineri possint*, ac si sensus esset, ex illis proscriptis Sententiis, nonnullas aliquo pacto sustineri posse in rigore ac proprio verborum sensu ab assertoribus intento. Verum ne ulla proflus remaneret ansa dubitandi, curavit Pontifex deputatis Academiae Lovaniensis Romae existentibus per tres Cardinales Bullam ritè notatam, & authenticam in manus consignari. Idque testatur ipsum S. Congregationis Decretum datum 16. Junij ann. 1644. cujus hic verba subjicio.

Sanctitas sua omnibus ritè perpensis, & consideratis, mandavit ex Archivo ejusdem Congregationis & ex Matrìce Actorum, quae in eodem Archivo conservantur, extrahi sive transcribi, & diligenter collationari, ac imprimi exemplar praefatae Bullae, illudque sic extractum, collationatum, impressum, iisdem Sinnichio & Papio (deputatis) per supra dictos DD. Cardinales Spadam, Pamphilium, & Falconerium consignari &c. Tradita autem est illis Bulla cum dicto Commate per eosdem Cardinales, praesente etiam Sacrae Gen. Inquisitionis Assessore Francisco de Albicis, nunc S. R. E. Cardinali, die 29. Julii 1644. Possint & hodie ejusdem exempla fatis authentica exhiberi. Et sanè res per se ipsam manifesta est. Vana namque esset Constitutio Pontificia, *damnans, circumferens, abolens* aliquas Propositiones, quae tamen sustineri possint in rigore ac proprio verborum sensu ab assertoribus intento: quae enim sic sustineri possint, non pro damnatis, sed absolutè legitimis & veris in quovis tribunali habendae forent.

ALEXANDRI VII.

Constitutionis Innocentii X. Confirmatio, & Declaratio contra doctrinam Iansenii.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei Universis Christi Fidelibus salutem & Apostolicam Benedictionem.

Ad fa-

rsde
kin

theo-
logia

Ad sacram Beati Petri Sedem & Universalis Ecclesie regimen inscrutabili Divinae providentiae dispositione nullis nostris suffragantibus meritis evecti, nihil Nobis antiquius ex muneris nostri debito esse duximus, quam ut Sanctae fidei nostrae ac sacrorum dogmatum integritati tradita Nobis à Deo potestate opportunè consuleremus. Ac licet ea quae Apostolicis Constitutionibus abundè fuerunt definita, novae decisionis sive declarationis accessione nequaquam indigeant; quia tamen aliqui publicae tranquillitatis perturbatores illa in dubium revocare vel subdolis interpretationibus labefactare non verentur, ne morbus iste latius divagetur, promptum Apostolicae Auctoritatis remedium censuimus non esse differendum. Emanavit siquidem aliàs à felicis recordationis Innocentio PP. X. Praedecessore nostro Constitutio, Declaratio & Definitio tenoris qui sequitur, videlicet:

Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei Universis Christi fidelibus Salutem & Apostolicam Benedictionem. Cum occasione Impressionis libri, cui Titulus, Augustinus Cornelii Janfenii Episcopi Iprensis, inter alias eius opiniones orta fuerit, praesertim in Gallis, controversia super quinque ex illis, Complures Galliarum Episcopi apud nos institerunt, ut easdem Propositiones Nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam. Tenor verò prefatarum Propositionum est, prout sequitur.

Prima: Aliqua Dei praecepta Homini bus iustis volentibus, & conantibus secundum praesentes, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant.

Secunda: Interi ori Gratia in statu Naturae lapsa nunquam restituitur.

Tertia: Ad merendum, & demerendum in statu Naturae lapsa non requiritur in Homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à Coactione.

Quarta: Semipelagiani admittebant praeventi us Gratia interioris necessitatem ad singulos actus, etiam iniuriam fidei. & in hoc erant Haeretici, quod vellent eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare.

Quinta: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino Homini bus mortuum esse, aut sanguinem fudisse.

Nos quibus inter multiplices curas, quae animam nostrum assidue pulsant, illa in primis cordi est, ut Ecclesia Dei nobis ex Alto commissa, purgatis pravarum Opinionum erroribus, tuto militare, & tanquam Navis in tranquillo Mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis, securè navigare, & ad optatum salutis Portum pervenire possit, pro rei gravitate coram aliquibus S.R.E. Cardinalibus ad id specialiter saepius congregatis à pluribus in Sacra Theologia Magistris, eisdem Quinque Propositiones, uti supra Nobis oblatas, fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffragia, cum voce tum scripto relata mature consideravimus, eosdemque Magistros, variis eorum nobis actis Congregationibus prolixè super eisdem, ac super earum qualibet differentes audivimus. Cum autem ab initio huiusmodi discussionis ad Divinum implorandum Auxilium multorum Christi fidelium preces, tum privatim, tum publice indixissemus, postmodum iteratis eisdem ferventius, ac per nos sollicitè implorata Sancti Spiritus Assistentia, tandem Divino Numine favente, ad infra scriptam devenimus Declarationem, & Definitionem.

Primam praedictarum Propositionem: Aliqua Dei praecepta Homini bus iustis volentibus, & conantibus secundum praesentes, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant: Temerariam, Impiam, Blasphemam, Anathemate damnatam, & Haeticam declaramus, & uti talem damnamus.

Secundam: Interi ori Gratia in statu Naturae lapsa nunquam restituitur: Haeticam declaramus, & uti talem damnamus.

Tertiam: Ad merendum, & demerendum in statu Naturae lapsa non requiritur in Homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à Coactione: Haeticam declaramus, & uti talem damnamus.

Quartam: Semipelagiani admittebant praeventi us Gratia Interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad inici um fidei, & in hoc erant Haeretici, quod vellent eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: Falsam & Haeticam declaramus, & uti talem damnamus.

Quintam: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino homini bus mortuum esse, aut sanguinem fudisse, Falsam, Temerariam, Scandalosam, & in intellectu eo sensu, ut Christus pro salute dimitaxat Praedestinatorum mortuus sit: Impiam, Blasphemam, Contumeliosam, Divina Pietati Derogantem, & Haeticam declaramus, & uti talem damnamus.

Mandamus igitur omnibus Christi fidelibus utriusque sexus, ne de dictis Propositionibus sentire, docere, praedicare aliter praesumant, quam in hac praesenti nostra Declaratione, & Definitione continetur sub censuris, & poenis contra Haeticos, & eorum factores in iure expressis. Praecipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, nec non Haetica praevitatis Inquisitoribus, ut Contradictores, & Rebelles quoscunque per censuras, & poenas praedictas, caeteraque iuris, & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc (si opus fuerit) Auxilio Brachii Saecularis, omnino coerceant, & compescant. Non intendentes tamen per hanc Declarationem, & Definitionem super praedictis Quinque Propositionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quae continentur in praedicto libro Cornelii Janfenii. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridie Kal. Junii, Pontificatus Nostri Anno Nono.

Cum autem, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filii praedictas Quinque Propositiones vel in libro praedicto ejusdem Cornelii Janfenii non reperiri, sed fictè & pro arbitrio compositas esse, vel non in sensu ab eodem intento damnatas fuisse, asserere magno cum Christi fidelium scandalo non reformident; Nos, qui omnia, quae hac in re gesta sunt, sufficienter & attentè, perspeximus, utpote qui ejusdem Innocentii Praedecessoris iussu, dum adhuc in minoribus constituti Cardinalis munere fungeremur, omnibus illis congressibus interfuimus, in quibus Apostolica Auctoritate eadem causa discussa est eà profectò diligentia quae major desiderari non posset; quamcumque dubitationem super praemissis imposterum auferre volentes, ut omnes Christi fideles in ejusdem fidei unitate sese continent, ex debito nostri Pastoralis Officii ac natura deliberatione praesertim Innocentii Praedecessoris nostri Constitutionem, Declarationem & Definitionem harum serie Confirmamus, Approbamus, & Invocamus, & Quinque illas propositiones ex libro praememorati Cornelii Janfenii Episcopi

Episcopi Iprensis, cui titulus est Augustinus, excerptas ac in sensu ab eodem Cornelio Jansenio intento damnatas fuisse Definimus & Declaramus, & uti tales, inultâ scilicet eadem singulis notâ, quæ in prædicta Declaratione & Definitione univocæ illarum sigillatim inuritur, iterum damnamus ac eundem librum sæpe dicti Cornelii Jansenii, cui titulus Augustinus, omnesque alios tam manuscriptos, quam typis editos & si quos forsan imposterum edi contigerit, in quibus prædicta ejusdem Cornelii Jansenii doctrina, ut supra, damnata defenditur vel adstruitur, aut defendetur & adstruitur, damnamus itidem atque prohibemus. Mandantes omnibus Christi fidelibus, ne prædictam doctrinam teneant, prædicent, doceant, verbo vel scripto exponant, vel interpretentur publicè vel privatim, palam vel occultè, imprimantve sub pœnis & censuris contra Hæreticos in Jure expressis, ipso factò absque alia declaratione incurrendis. Præcipimus igitur omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Locorum Ordinariis ac Hæreticæ pravitatis Inquisitoribus ac Judicibus Ecclesiasticis ad quos pertinet, ut præsertim ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutionem, Declarationem, ac Definitionem juxta præsentem nostram determinationem ab omnibus observari faciant, ac inobedientes & rebelles prædictis pœnis aliisque juris & facti remediis, invocato etiam si opus fuerit brachii secularis auxilio, omnino coërcant. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, decimo septimo Kal. Novembris, Pontificatus nostri Anno secundo.

NOTA.

Præter hanc Doctrinæ damnationem, cum Innocentio X. Prædecessore communem, in hac Bulla Alexandri VII. insuper difertè definiti, easdem quinque Propositiones ex libro Jansenii excerptas, ac in sensu ab eodem Cornelio Jansenio intento damnatas fuisse. Quia nempe aliqui prætendebant, Propositiones illas fuisse damnatas in sensu ab Authore non intento. Quinimo addebant alii, hanc rem de sensu Authoris, tanquam ad quæstionem facti pertinentem, non potuisse à Pontifice infallibili auctoritate definiti, quod refutatur supra part. 1. quæst. 5. pag. 38.

Sed ut de sensu ab Authore intento plenè satisfiat Lectori inconcussæ veritatis studio, opportunum erit hic exprimi ipsam Constitutionem Alexandri VII. editam ad instantiam Regis Christianissimi, quâ præscribitur formâ subscribendi Bullæ Pontificæ supra recitata.

Decretum Alexandri VII. de sensu ab Authore intento, Clero Gallicano, ad instantiam Regis Christianissimi.

ALEXANDER EPISCOPUS.

Servus servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Regiminis Apostolici divinâ Providentiâ nobis quamvis immeritis commissi ratio postulat, ut

ad ea potissimum, quæ Catholica Religionis integritati, & propagationi, animarumque salutis, & Fidelium tranquillitati consulere apta, & idonea esse judicantur, animum & curam omnem, quantum licet in Domino applicemus. Quamobrem Cornelii Jansenii hæresim, in Galliis præsertim serpentem, ab Innocentio X. felicis recollectionis Prædecessore nostro ferè oppressam, adinstar colubri tortuosi, cujus caput attritum est in varios gyros, & cavillationum defluxus euntem, singulari Constitutione ad hunc finem editâ, altero assumptionis nostræ anno extingueri conati fuimus. Sed ut multiplices hostis hominum generis artes adhibet, nondum plenè consequi potuimus, ut omnes errantes in viam salutis redirent, qui tamen unicus erat votorum & curarum nostrarum scopus, quibus operam & industriam suam egregio sanè studio venerabiles Fratres nostri Archiepiscopi & Episcopi Regni Gallie, earundem Constitutionum Apostolicarum executioni præcipuè intenti contulerunt, & charissimus in Christo Filius noster Rex Christianissimus, singulari pietate auxiliarem dextram strenuo ac constantissimo animo porrexerat. Cum autem præfatus Rex Christianissimus eodem religionis zelo ductus, per suum in urbe Oratorem nobis significari exponique curaverit, nullum aliud opportunius remedium pestiferæ hujus contagionis reliquiis extirpandis adhiberi posse, quàm si omnes certam formulam subscriberent nostra auctoritate firmatam, in qua quinque propositiones ex Cornelii Jansenii libro, cui titulus, *Augustinus*, excerptas sincerè damnarent, ac proinde illam à Nobis quantocius expediti, ad qualibet effugia præcludenda, omnesque removendos obtentus flagitaverit. Nos tam piis dicti Regis Christianissimi votis benignè annuendum esse ducentes, Formulam infra scriptam ab omnibus Ecclesiasticis etiam venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, nec non aliis quibuscumque Ecclesiastici ordinis, tam Regularibus, quàm Secularibus, etiam Monialibus, Doctoribus, & Licentiatibus, aliisque Collegiorum Rectoribus atque Magistris subscribi districtè mandamus, idque intra tres menses à die publicationis seu notificationis Præsentium; alias contra eos, qui intra terminum præfatum non paruerint, irremissibiliter procedi volumus juxta canonicas Constitutiones, & Conciliorum Decreta.

Formula à supradictis subscribenda.

EGO N. Constitutioni Apostolicæ Innocentii X. datæ die 31. Maji. 1653. & Constitutioni Alexandri VII. datæ 16. Octobris 1656. Summorum Pontificum, me subjecio, & quinque Propositiones ex Cornelii Jansenii libro, cui nomen *Augustinus*, excerptas, & in sensu ab eodem Authore intento, prout illas per dictas Constitutiones Sedes Apostolica damnavit, sincero animo rejicio ac damno, & ita juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Decernentes insuper præsentem Litteras semper & perpetuò validas & efficaces existere, & fore, suosque plenos & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, ubique judicari, & definiti debere, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum & inane esse, si secus super his à quocumque quavis auctoritate

rsde
kin

theo
logia

D. IV
165

tate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca venerabilibus Fratribus Archiepiscopis & Episcopis, aliisque locorum ordinariis committimus, & mandamus, ut singuli in suis Dioccesibus, ac locis suae Jurisdictioni subiectis praesentes Litteras, & in eis contenta quaecumque exequantur, & exequi ac observari ab omnibus curent, & inobedientes quoscumque per Sententias, & poenas, aliaque juris & facti remedia, appellatione postposita, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, omnino compellant. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem fides prorsus adhibeatur, quae ipsis Originalibus Litteris adhiberetur, si essent exhibitae vel ostense. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostram Constitutionem & Ordinationem infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romae apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicae 1664. 15. Kal. Mart. Pontificatus nostri an. 10.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1665. Litterae illae affixae & publicatae &c. *J. Cardinalis Prodatarius S. Uoluntatis, visa de curia P. Ciampinus.*

CONCLUSIO.

Haec sunt supremi Pastoris placita, haec oracula indubitata. Quid igitur haesitamus, & haesitan-

do divini judicii interminationem incurrimus? Assumpti sumus in Clerum tam Secularem quam Regularem, ut populum Christianum verbo, & exemplo deceamus. At quomodo sperandum ut Fideles vocibus nostris obtemperent, si ipsi supremi Doctoris placitis oblectemur? Nulli sane nostrum promissa est à Christo autoritas in docendo falli necesse. Errarunt etiam ex Patribus bona mente viri Sancti, & doctrinam illustres: nec ideo minus aut Patres, aut Sancti, aut illustres fuere. Sed in hoc magis Sancti, magis illustres, quod doceri non recusaverint. Unus est à Deo nobis constitutus Doctor supremus Petri successores, Pontifex Romanus, uti lubentes agnoscimus universi. Erraverit hoc saeculo aliquis sive in Dogmatum sive in Morum doctrina: nihil fecit nisi quod humanum est, & cum viris summis, ac sanctis commune. At errorum tueri, aut auscultandi Christi Vicario remoras innectere, hoc nos neque viri Sancti, neque Patres docere, quorum vox unicum D. August. semper fuit. *Romae Rescripta venerunt, causa finita est.* Stemus igitur dociles & erecti ad vocem Pastoris supremi, sive nostra, sive aliena corrigentis, & utrumque pari alacritate suscipiamus. Si tuta amamus, hoc tutissimum, si certa quaerimus, hoc certissimum, si Sancta sectamur, hoc omnino sanctissimum. Hoc unum si, ut debemus, unanimes amplectimur, erit demum multitudini credentium cor unum & anima una: quod unum, & porro necessarium, unice volumus universi.

NOTITIA GENERALIS

Dogmatum singulorum ab Ecclesia omni tempore damnatorum, cum suis Auctoribus, ac Refutatione. Item Singulorum Haereticorum, cum tempore quo emerferunt: Singulorum Patrum ac Scriptorum à quibus confutantur: ad certos titulos ordine alphabetico studiose ac commodissime singula hic redacta.

ANNOTATIONES AD SEQUENTIA.

Nihil existimavi posse commodius accidere doctrinae Theologicae studiosis, quam si hanc Dogmatum damnatorum, eorumque Auctorum, & oppugnationum, & Ecclesiae definitionum, ac caterorum quae postea adduco Notitiam ac Seriem tam expedito ordine in promptu haberent. Nihil certe difficilius, quam quid in singulis Materis damnatum sit, prolixo per Auctores innumeros studio investigare. Nihil tamen utilius quam ea in singulis Materis comperta habere. Nihil denique commodius quam eadem, eorumque impugnationem alieno labore sub certis titulis in sequentibus reperire.

Sic enim facili negotio discernimus inter Dogmata certa damnata, & alia quae in disputationem venire possint. Sic etiam eorum Auctores, & Damnationem, & Tempora singulorum eruditione adducimus. Sic ad Scriptores, à quibus singula impugnantur, ubi opus est, facile recurrimus.

Sic denique ipsam temporum Chronologiam, & locorum Topographiam in quibus ea dogmata emerferunt, & eorum Auctores, & Impugnatores vixerunt, in promptu posside-

mus. Quamvis nolim hac ad Temporum, Locorum &c. amissum omnem revocari, nam in illis ipsi Historia Ecclesiastica Scriptores multum variare solent.

Scribunt sursim Auctores variis, quid in singulis materiis Probabiliter disputetur, sed quid diserte in singulis Damnatum sit rarissime attingunt, quod tamen maximum adferret scriptio commodum, & in Theologia universa compendium, quod, hic specialiter intendimus.

Nulla denique modo possunt emergentes receter Errorum solidius aut clarius refelli, quam ex aliis in eodem genere pridem, & certo damnatis, uti ex sequentibus studiosus Lector facile perspiciet.

Porro in fine Tomi II. & locis hic in decursu citandis, adducuntur Nova praesentium temporum Dogmata damnata, & nova contra illa Scriptores, uti & alii in omni genere & materia Theologi, Controversista, Interpretes, Historici, Concionatores &c. quod maximum censeo studio Lectori per omnes muneris sui partes compendium ac subsidium expeditissimum.

DOGMA.